

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/140/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210956
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5612210956.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, (sp. zn. ZE-3719-6008), proti odporkyni Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, (sp. zn. 32267/2013/34), v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrh sa **z a m i e t a**.

Účastníkom sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.
Návrh na prerušenie konania sa **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným tunajšiemu súdu 27. 09. 2012, sa navrhovateľ voči odporkyni domáhal náhrady škody vo výške 175,- eur, nemajetkovej ujmy 331,92 eur a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej B. C., G.. XX. XX. XXXX, pre vymoženie pohľadávky priznanej exekučným titulom. Exekučné konanie sa viedlo pod sp. zn. Ex 110/2007. Vzhľadom na obavy o právny a faktický osud vymáhanej pohľadávky, spísal dňa 11. 18. 2010 návrh na zmenu súdneho exekútora. Navrhovateľ legitímne očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Exekučný súd však o návrhu na zmenu súdneho exekútora nerozhodol v zákonom stanovenom čase. Podľa navrhovateľa neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Na základe uvedeného si navrhovateľ z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Na správu pohľadávky navrhovateľ vynaložil prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40,- eur, administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom 50,- eur a na administratívne spracovanie textu urgencií adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania 15,- eur, spolu 175,- eur. Okrem toho si navrhovateľ uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko nečinnosťou súdu došlo k vyvolaniu rizika zániku povinného, zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a rizika insolvenčnej povinného. V tejto časti návrh odôvodnil tým, že potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie

vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. V nadväznosti na určovanie primeranej náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ poukázal na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyvodil, že na základe nečinnosti exekučného súdu trvajúcej 96 dní mu vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eura. Na záver navrhovateľ uviedol, že postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal odporkyňa o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, pričom odporkyňa do podania návrhu na začatie konania pozitívne nereagovala.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila a navrhla ho zamietnuť.

Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 28. 11. 2013, na ktoré sa účastníci nedostavili. Odporkyňa svoju neúčast' včas ospravedlnila a navrhovateľ na predvolanie reagoval návrhom na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Navrhovateľ zároveň opätovne podal návrh na prerušenie konania a to z rovnakých dôvodov, pre ktoré súd uznesením zo dňa 23. 05. 2013, č. k. 6C/140/2012 - 23 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. 08. 2013, sp. zn. 6Co/352/2013 jeho skorší návrh na prerušenie konania zamietol. Na základe vyššie uvedeného súd v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) prejednal vec aj v neprítomnosti účastníkov, pričom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 7Er/85/2010 bolo zistené, že oprávnený POHOTOVOST', s. r. o., zastúpený advokátom JUDr. Martinom Máčajom sa voči povinnej B. C., K. O. XXX/X, L. M. domáhal vymoženia istiny 12 597,- Sk, úrokov z omeškania vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy 15 960,-Sk od 05. 07. 2006 do 22. 09. 2006, čo činí 3 192,- Sk, z dlžnej sumy 13 560,- Sk od 23. 09. 2006 do 19. 10. 2006, čo činí 915,- Sk, z dlžnej sumy 11 060,- Sk od 20. 10. 2006 do 27. 11. 2006, čo činí 1 078,- Sk, úroky z omeškania vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy 8 780,-Sk od 28. 11. 2006 do zaplata, trov predchádzajúceho konania 5 391,- Sk a trov exekúcie vo výške 3 317,- Sk. Návrh oprávneného na vykonanie exekúcie vypracovaný advokátom dňa 03. 02. 2007, bol doručený dňa 09. 02. 2007 exekútorke Mgr. Márii Krasňanovej, ktorá vec zaevidovala pod spisovou značkou EX 110/07. Žiadosť súdnej exekútorke o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 16. 02. 2007. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., so sídlom Trnavská cesta 70, Bratislava zo dňa 07. 11. 2006, sp. zn. SR 4874/06, vydaný rozhodcom Mgr. Martinom Krakovským. Dňa 23. 02. 2007 tunajší súd udelil súdnej exekútorke poverenie na vykonanie exekúcie č. 5505*007443, ktoré bolo súdnej exekútorke doručené dňa 27. 02. 2007. Elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom, bol dňa 22. 11. 2010 doručený súdu návrh oprávneného na zmenu exekútora, ktorým žiadal poveriť vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Súdna exekútorka JUDr. Mária Krasňanová bola výzvou zo dňa 22. 12. 2010 vyzvaná na predloženie exekútorskeho spisu, na čo reagovala vyjadrením zo dňa 04. 01. 2011 a žiadala návrh na zmenu exekútora zamietnuť. Exekútorský spis súdna exekútorka JUDr. Mária Krasňanová zaslala súdu dňa 16. 02. 2011 na základe urgencie súdu. Na výzvu súdu zo dňa 07. 04. 2011 doručil Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s. rozhodcovský spis SR 4874/06 dňa 18. 04. 2011. Uznesením 7Er/85/2007 zo dňa 03. 06. 2011 súd exekúciu zastavil a súdnej exekútorke JUDr. Márii Krasňanovej nepriznal náhradu trov exekúcie. Dňa 29. 06. 2011 bolo súdu doručené odvolanie oprávneného proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo zaslané povinnej; z dôvodu neznámeho pobytu súd zisťoval adresu pobytu povinnej a následne dňa 16. 01. 2012 bol spis predložený Krajskému súdu v Žiline, ktorý uznesením zo dňa 31. 01. 2012, č. k. 8CoE/3/2012 - 41 uznesenie okresného súdu potvrdil. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 31. 10. 2012 a súdna exekútorka dňa 05. 04. 2012 vrátila súdu poverenie na vykonanie exekúcie.

Súd sa oboznámil aj so Znaleckým posudkom č. 1/2013 zo dňa 24. 06. 2013, vypracovaným doc. JUDr. PhDr. Miroslavom Slašťanom, PhD., na základe žiadosti navrhovateľa o zistenie, či je právom Európskej únie zakázané, aby majetkové spory, v ktorých je zmluvnou stranou spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. Zo záverov predmetného znaleckého posudku vyplýva, že znalec po preskúmaní jednotlivých záväzných prameňov práva Európskej únie, súvisiacich nezáväzných prameňov práva Európskej únie a judikatúry Súdneho dvora Európskej únie dospel k názoru, že právo Európskej únie nezakazuje, aby majetkové spory zo spotrebiteľských zmlúv mohli byť riešené v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení do 31. 12. 2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Po vykonanom dokazovaní súd vyhodnotil návrh ako nedôvodný. V prvom rade navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal naplnenie znakov zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Zodpovednosť štátu za škodu vzniká tým, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu vznikla skutočná škoda, pričom medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody je príčinná súvislosť. K nesprávnemu úradnému postupu malo prísť tým, že exekučný súd rozhodol o zmene súdneho exekútora po 197 dňoch od doručenia návrhu. Nesprávnym úradným postupom môže byť akákoľvek činnosť súdu spojená s výkonom právomoci, v súvislosti s ktorou dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnym poriadkom. Bezpochyby, jedným z takýchto pravidiel sú aj zákonné lehoty na rozhodnutie súdu. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty však nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie práva účastníka konania na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Rozhodnutie po zákonnej lehote nemožno vnímať oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. V prejednávanej veci súd prihliadol najmä na povahu procesného úkonu súdu spočívajúceho v rozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora a procesný postup exekučného súdu, ktorý bol nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci. Po doručení návrhu súd vyzval pôvodnú súdnu exekútku na predloženie kompletného exekútorskeho spisu a špecifikácie trov exekúcie. Podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku je súd totiž povinný postúpiť novo poverenému súdnemu exekútorovi celý spis, aby mohol ďalej pokračovať v exekúcii. V danej veci bol súdu predložený kompletný spisový materiál 16. 02. 2011, to znamená po uplynutí zákonnej lehoty na rozhodnutie. Daný nevyhnutný procesný postup exekučného súdu v konaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora je tak objektívne spôsobilý vyvolať predĺženie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie. V prejednávanej veci má súd za to, že rozsah prekročenia zákonnej lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora je adekvátny všetkým úkonom, ktoré bolo potrebné vykonať. Nemožno taktiež opomenúť skutočnosť, že navrhovateľ podával návrhy na zmenu súdneho exekútora hromadne, takmer vo všetkých konaniach, v ktorých si pôvodne uplatňoval svoje nároky prostredníctvom iných súdnych exekútorov ako JUDr. Rudolfa Krutého. Pokiaľ navrhovateľ postupoval takýmto spôsobom, musel si byť sám vedomý, že objektívne môže nastať situácia, že súd nebude môcť rozhodnúť o všetkých jeho návrhoch v zákonnej lehote. Navyiac, podľa ustálenej judikatúry slovenských súdov je exekučný súd povinný v každom štádiu konania skúmať, či sú splnené podmienky na vykonávanie exekúcie. Jednou zo základných podmienok vedenia exekúcie je pritom spôsobilý exekučný titul. Preto pokiaľ exekučný súd v štádiu rozhodovania o žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora zistil, že exekúcia je vedená nedôvodne pre nevykonateľný exekučný titul, bolo jeho zákonnou povinnosťou prednostne rozhodnúť o zastavení nedôvodnej exekúcie.

Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal ani výšku uplatnenej škody. Navyiac, za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa uhrádza skutočná škoda, pričom z uplatnených súm vyplýva, že navrhovateľ požaduje akúsi paušálnu náhradu, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že náhrady sú totožné s náhradami v iných konaniach vedených na tunajšom súde. Navrhovateľ neunesol ani dôkazné bremeno príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Už len samotná špecifikácia majetkovej škody vylučuje, aby navrhovateľovi v súvislosti s tým, že súd nerozhodol o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote, vznikla škoda tak, ako si ju uplatnil. Hlavným predmetom činnosti navrhovateľa je poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Súdu je z jeho činnosti známe, že navrhovateľ vystupuje ako účastník konania v pozícii oprávneného opakovane na všetkých všeobecných súdoch Slovenskej republiky. Náklady spojené so správou pohľadávok informačného systému, udržiavaním a správou tohto systému a administratívou listín a komunikáciou so súdnymi exekútormi, sú jeho bežnými administratívnymi nákladmi, ktoré vznikajú v priebehu celého exekučného konania, bez ohľadu na to, či

súd rozhoduje o akomkoľvek procesnom návrhu. Tieto náklady teda objektívne nemohlo vyvolať len to, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote.

Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, táto v prípade vzniku zodpovednosti štátu, patrí poškodenému iba za splnenia podmienok uvedených v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Ak by bol v konaní preukázaný vznik zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup exekučného súdu, je vzhľadom na osobu navrhovateľa, závažnosť vzniknutej ujmy, okolnosť, za ktorých k nej došlo a závažnosť následkov, ktoré mali navrhovateľovi vzniknúť, náhrada nemajetkovej ujmy vylúčená. V prvom rade súd poukazuje na to, že exekúcia, v nadväznosti na ktorú si navrhovateľ uplatnil svoj nárok, bola nedôvodná od začiatku, pričom k jej zastaveniu došlo výlučne zavinením navrhovateľa. Z bezprávia, ktoré navodil navrhovateľ pri tvorbe exekučného titulu, nemôže vzniknúť žiadne jeho právo a je vylúčené, aby konanie podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. slúžilo ako určitá satisfakcia pre účastníka, ktorý nebol v súdnom konaní svojou vinou úspešný. Navyše sa navrhovateľ zmenou súdneho exekútora domáhal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, vo vzťahu ku ktorému Ústavný súd Slovenskej republiky zaujal názor v náleze zo dňa 13. 04. 2011, sp. zn. III. ÚS 322/2010, podľa ktorého skutočnosť, že bol zamestnancom navrhovateľa, je okolnosťou vylučujúcou ho z vykonávania exekúcie podľa § 30 ods. 1 Exekučného poriadku. Z týchto dôvodov súd vyhodnotil návrh ako nedôvodný aj v časti uplatnenej nemajetkovej ujmy. Návrh je v tejto časti aj v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko v súvislosti s podnikateľskými aktivitami navrhovateľa v oblasti spotrebiteľských úverov bolo na základe viacerých sťažností zo strany Európskej komisie skúmané, či zo strany Slovenskej republiky nedochádza k porušovaniu Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Na základe vyššie uvedeného súd návrh zamietol.

Náhradu trov si uplatnili obidvaja účastníci konania. Navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa, ktorá mala v konaní úspech, si trovy nevyčísliła a ku dňu vyhlásenia rozsudku zo spisu žiadne ani nevyplývali. Súd preto rozhodol o náhrade trov tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Písomným podaním zo dňa 22. 11. 2013 požiadal navrhovateľ o zrušenie nariadeného pojednávania a o prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednaním veci. Vzhľadom k tomu, že ide o totožný návrh s rovnakými dôvodmi, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, súd opätovný návrh posúdil ako nedôvodný a v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Pre úplnosť súd uvádza, že navrhovateľ opätovne neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že ním spomínaná sťažnosť, na ktorú sa v návrhu odvoláva, bola doručená Ústavnému súdu Slovenskej republiky, čo mu bolo vytýkané aj v rozhodnutí, ktorým súd zamietol jeho prvý návrh na prerušenie konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.